

177 I urminnes tider skapades allt

Text: Susanne Wigorts Yngvesson
Musik: Mattias Ekström Kojj

1 I ur - min - nes ti - der ska - pa - des allt, ur nat - ten kom da - gen, ur
2 Och män - ni - skan ska - pas näs - tan som gud, men nå - gon - ting hän - der, en
3 I män - ni - skans in - re här - jar en kraft, av våld och för - stö - ring, var -
4 Vi står där i mörk - rets väl - di - ga strid med bed - jan - de hän - der och

ha - vet ett land. Gud for - mar ett kos - mos, vårt hem, vår pla - net. Gud
livs - kraft går ur och till - li - ten ra - sar och vil - sen - het styr, och
helst vi går fram. Men an - nat är möj - ligt, vårt liv kan bli helt. Men
läng - tan till ljus. Gud, hjälp oss att le - va av nå - den från dig. Gud,

for - mar ett kos - mos vårt hem, vår pla - net.
till - li - ten ra - sar och vil - sen - het styr.
an - nat är möj - ligt, vårt liv kan bli helt.
hjälp oss att le - va av nå - den från dig.

5 Vi und - rar om skul - den, vad vi har gjort, och vem som får mö - ta och
 6 Fast Kris - tus har seg - rat, kam - pen är klar, är li - dan - det del av det
 7 Ja, por - ten är öp - pen! Fri - het och hopp! Och onds - kan har bru - tits, fast

frå - ga vår Gud? Vem vå - gar att speg - las i An - sik - tets ljus? Vem
 liv som vi har. Gud, tack att du kom - mer som män - ska och vän. Gud,
 vå - det är kvar. Vi le - ver i värl - den med an - svar och tro. Vi

vå - gar att speg - las i An - sik - tets ljus?
 tack att du kom - mer som män - ska och vän.
 le - ver i värl - den med an - svar och tro.